

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3140/2022

06.10.2022. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ког заступа пуномоћник Зоран Јелисавчић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Мирослав Ђерковић, адвокат из ..., ради раскида уговора, вредност предмета спора 50.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1886/20 од 01.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1886/20 од 01.10.2020. године.

Образложење

Врховном касационом суду достављена је на одлучивање ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1886/20 од 01.10.2020. године. Поменутом другостепеном пресудом одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Новом Саду П 10763/19 од 20.05.2020. године, којом је раскинут уговор о купопродаји стана у изградњи од 15.07.2009. године, закључен између тужиоца и правног претходника тужене, те је обавезана тужена да дозволи да се тужилац укњижи као власник у јавним књигама, када се за то стекну законски услови, као и да тужиоцу преда у посед означени стан и накнади му трошкове парничног поступка.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужене, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде износи 50.000,00 динара. Како је вредност предмета спора побијеног дела пресуде на дан подношења тужбе 28.02.2012. године испод захтеваног ревизијског цензуса, те како

ревизија тужене није изјављена по основу одредбе члана 404. ЗПП, следи да је ревизија тужене недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

У складу са изнетим разлозима, Врховни касациони суд одбацио је ревизију тужене, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић